

Odabirom radova nastalih u tehnici ugljena, akvarela, monotipije i kombiniranoj tehnici te okupljenih pod zajedničkim nazivom KONTRAPUNKT, predstavlja nam se umjetnica Davorka Borić. Davorka Borić, svestrana je slikarica i kiparica, koja se od svojih početaka umjetničkog djelovanja 2010. godine okušala u vrlo različitim tehnikama poput crteža, akvarela, tuša, akrila i ulja na platnu, ali i u keramici te u najnovije vrijeme i u kombiniranoj tehnici. Za svoju treću samostalnu izložbu umjetnica je odabrala radove nastale u posljednjih pet godina, ujedno radove kojima nam oslikava obje strane svoga života.

Tu su zabilježene radost i tuga, život i smrt, umjetničin život kako ga prikazuje na van, kao i njezina intima. Otuda naziv KONTRAPUNKT.

Na izložbi predstavljeni su brojni radovi koji tematiziraju mrtvu prirodu, a mrtve prirode nastale u tehnici ugljena, najstariji su radovi prikazani na izložbi. Usprkos tome, na crtežima su potezi jasni i sigurni, a ugljen umjetnica koristi za stvaranje kako linija tako i ploha, ne bojeći se bjeline papira. Oblici koje stvara stilizirani su i izvedeni u tek nekoliko poteza ruke, a upravo je ovaj element uočljiv i u preostalim prikazima figuracije. U mrtvim prirodama nastalim već sljedeće godine, Davorka Borić na sličan način istražuje mogućnosti tuša, koristeći sive i crne tonove, ali i bjelinu papira za oblikovanje motiva, da bi se zatim okušala u kombiniranoj tehnici ugljena i tuša, tuša i akvarela te monotipiji.

Radovima nastalim u tehnici monotipije umjetnica nam se predstavlja i kao kolorist, te nam se osim prikazima mrtve prirode, predstavlja prikazom ribe u moru, pejzaža i ptice u letu, stvarajući triptih vode, zemlje i zraka. Upravo spomenuti pejzaž, nastao 2018. godine, najstiliziraniji je od dosad predstavljenih radova te polako nagovješta umjetničinu apstraktnu fazu. Također, iako uvodi boju, umjetnica zadržava crnu kao važan element oblikovanja, bilo kao dio prikaza motiva, bilo kao okvir, stvarajući monokromni kontrapunkt kolorizmu.

Zanimljivi su i prikazi stabala koje je Davorka Borić odlučila predstaviti na izložbi. Nastali su u akvarelu, tušu i monotipiji, a u njima uočavamo snažnu redukciju poteza i svođenje oblika na mrlje, te također možemo prepoznati umjetničin postepeni prijelaz ka apstrakciji.

Pomakom u načinu izražavanja, umjetnica je promijenila tehniku, kao i format svojih radova. Tako su najnoviji radovi puno većih dimenzija, izvedeni su kombiniranom tehnikom u kojoj prevladava akril, a uz koji umjetnica uvodi i aluminijsku foliju, tekstil, čipku, tekst i grataž. Boja je nanosena u plohami i mrljama, kistom, špahtlom ili prskanjem te slike dobivaju i snažan teksturni, odnosno taktilni element. Kao što možemo uočiti sve veću slobodu u materijalima i potezima, sve veću slobodu umjetnica si dozvoljava i u odabitu kolorita, pa osim sigurne crvene, plave ili žute, umjetnica se ne boji riskirati te uvodi ružičastu, fluorescentno zelenu i zlatnu boju. No i kada Davorka Borić odabire šarenilo, crna često ostaje snažan element kontrasta i protuteže, kao što možemo uočiti u diptihu Susret.

Ako bismo mogli pomisliti da je ova svestrana te nadasve smiona umjetnica iskušavajući najrazličitije opcije pronašla svoj konačni likovni izričaj, opet nas iznenađuje radom naziva Kicoš u kojem nas s drvene podloge ponosno promatra u ulju naslikan pijetao, kombinirajući suvremenost i tradiciju, kako u odabiru motiva, tako i u načinu oblikovanja.

Na kraju, razmišljajući o izložbi, uistinu nam postaje jasno da se u radovima Davorke Borić može iščitati snažan dualizam ili kontrapunkt, uvidjeti suprotnosti svjetla i tame, figuracije i apstrakcije, suzdržanosti i bogatstva likovnih elemenata. Ali možda se umjetnost Davorke Borić najbolje može sažeti riječima Tina Ujevića u pjesmi „Nešto i za mene“, stihovima pjesme koju je umjetnica sama odabrala opisujući svoj rad:

„Radost ću svoju saopćiti svijetu, ali bol moj neka ostane za me.

Neka se braća ogriju na mome žaru, no tajnih suza ne povjeravam nikomu.

Čovječe, ako zvuk riječi može da ti dade sreću, ja ti je neću kratiti.

Ali na stravičnome putu što vodi u ponore ja hoću da ostanem sam.“

Saša Brkić Kristensen

Davorka Borić rođena je 1952. godine u Zagrebu. Maturirala je u VIII. gimnaziji u Zagrebu, a diplomirala na I. stupnju Ekonomskog fakulteta u Zagrebu.

Likovnom se umjetnošću počinje baviti 2010. godine kada upisuje tečaj crtanja kod mr. prof. Ivane Gagić. Od tada pohađa tečajevkeod prof. Željka Bašlina, prof. Milivoja Svobode, prof. Željka Karaule te prof. Frane Radaka. od 2019. godine počinje se zanimati za keramiku, te pohađa tečajeve keramike u Brdovcu, Zagrebu i Zaprešiću. Redovito sudjeluje i usavršava se na likovnim kolonijama (Krašić, Roč, Zaprešić, Zagreb, Daruvar, Otočac, Velika Gorica).

Izlagala je na više od devedeset skupnih izložbi u zemlji (Zaprešić, Krapina, Molve, Zagreb, Križevci, Roč, Split, Popovača, Karlovac, Đurđevac), redovita izlagateljica na izložbama Hrvatskog sabora kulture te je sudjelovala na nekoliko žiriranih međunarodnih izložbi: Slovenija, Švicarska, Poljska, Austrija, Belgija.

Imala je dvije samostalne izložbe: 2013. godine u Galeriji Bernardo Bernardi (Zagreb) te 2015. godine u Otvorenoj galeriji (Zagreb). Osvojila dvije nagrade stručnog žirija: u Pučkom otvorenom učilištu u Zagrebu (za najbolju sliku) te na izložbi u Gentu, obje 2018. godine.

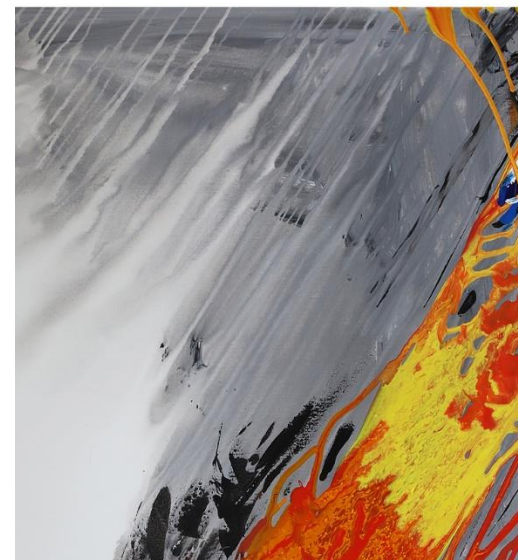
Osim izlaganja na izložbama, radove često donira humanitarnim udrugama u Zagrebu i Hrvatskoj.

Članica je udruga "Plavo svjetlo" i HLD Zagreb. Živi i radi u Zaprešiću.

Tel: 091 8886 714

E-mail: davorkabori7@gmail.com

PREDGOVOR: Saša Brkić Kristensen
POSTAV: Saša Brkić Kristensen
DIZAJN KATALOGA/FOTO: Martina Mihaljević
PRINT: Bestcopy.d.o.o.

DAVORKA BORIĆ – KONTRAPUNKT

OTVORENJE 24/06/21 U 19 SATI
EUROPSKI DOM, JURJIŠĆEVA 1